

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistulae - Cod. Aug. perg. 52

[S.I.], [9. Jh.]

Hieronimus ad virgines Haemonenses

[urn:nbn:de:bsz:31-6736](#)

sub nomine plenitatis tres naturas conatur adserere, & sita est cura b. r. i. o. p. a. & i. b.,
 reparamur per fidia copolari. Iungatur cum beatitudine tua orsinus cum am-
 brosio sociorum auxentias. Absit hoc a romina fide sacrilegium tuum religiosa
 corda non hauriant. Sufficiat nobis dicere unam substantiam tres personas subsis-
 tentes perfectas. Nequales coenam taceantur tres i postas si place & evanente ea
 non bone suscipio, nisi est cum meodem sensu uerbi dissimilium. Sufficiat nobis
 memorare credulitas. Apropositum putatis tres i postas cum interpretationibus
 suis deberenos dicere non negamus. sed mihi credite uenenum submelle late
 transfigurabit se angelus satane in angelum lucis bene interpretatur i pos-
 tas in & cum id quod ipsi exponunt habere medicum heresiis cur iudicor. quid tuan-
 xie unum uerbum tenet. quid sub ambiguo sermone. Luravit. sicut credant
 ut inter pretetur non dum no quod credimus sicut credo ut ipsi sentire se simulant
 Pmituit nubi mens uerbis suum sensum loqui. Quonobrem obtestor beatitudi-
 nem tuum crucifixum mundi salutem. Per homo usum in mittam ut mihi epis-
 tolistus. que tacendarum sue dicendarum i postas eon de cui auctoritas & nos for-
 te ne obscuritas in quo degeo luci fallit baulos litterarum. Adeuagrum presb.
 biterum quem obtine nosti. dignare scriptam muttere simul & cum cui apud
 Antiochiam debem com municare significes. quia compensis cum tuis
 sensibus. heresiis copulatur. nihil aliud ambiunt quam ut au-
 toritate com munit. omisire fulti tres i postas cum anti quo
 sensu predicent **EPISTELA HIERONIMO AD VIRGINES HELMONENSES**

Charte augustinus indicium solitudinis. Avidatio longum ser-
 monem brevis spacio coartavi. qui & nobiscum uolebam pralixi
 & angusta scdu lie cogebat tacere. Ninc igitur ingenio & uita pauperies minime
 quidem latiore sed consubstantio longa est & etiamen in hoc necessitatibus articulo. non
 ad ueritate caritatem. cum me nec penuria scriptoris ualuit prohibere nec scribe-
 rem. Nos autem ignorante obsecro delem. dilo enim Iesus dico lacrimans & risens
 neum quidem apicem totius uobis tribugiti officium presertim. suo quicquid
 com mando luci actene bris est. nulla cum ancillis & peccatorib; sodacio. et amico
 recrix dno pedes lacrimis lauit. sed dominorum misericordia edunt & ipse saluator non ue-
 nit uocare iustos sed peccatores. Non enim erit sanu medico. & multe penitentiam
 peccatoris quam mortem. Et terram ouiculanam suis humeris refert & prodigium fa-
 lium reuertendum exceptit lacus pater. qui iponus apostolus ait. nolite iudicare. vnde
 tempus tuorum quis es equalienum seruum iudicis suo dno fit et cadit. & quist et uidet
 ne cadit. & inuidit onera uera portate. alter sorores carissime hominum bi uor. alter xps
 iudicat non eadem sententia est tribunal eius ac zuguli susurronum. Omuite hominib;
 uae uident iustae. & postea reperiuntur praus. & in testaces uasculis thesauros sepe con-
 ditur. Peccatum ter negantem amare in locu suum restituere lacrime cui plus dimittitur
 plus amat. detoto grege siletur & obunus morbi pecudis salute angelis cantur in celo. —

quod cui uidetur in dignum adūo audiat. amice si ego bonus quare oculus tuus
nequam est. **HIERADOMARCELLUM DE DEFRACTORIBVS SVIS.**

Post priorem ep̄tan in qua de hebreis uerbis pauca perstrikeram ad me reperi
te perlatum est quosdam hominulos mihi studiose deprehēre cur aduer
sum auctoritatem uacuum & totius mundi opinionem. Aliqua meuuangelis
emendare temptauerim quos ego cum possim meo iure contēnere. Asino quip
pe lira superflueant. tamen nenos superbie ut facere solent arguant nare
sponsum hebeant. Non adeo hebeat fuisse cordis. & tam crasse rusticiatis qui
illi solam prosciutate habent. Piscatorum se discipulos adserentes. quasi id
circo iusti sunt simili scierint. & aliquid de dominis uerbis auctorigendum
putuerimus aut non diuinitus inspiratum. sed latīnorū codicūm uicioſita
te quae ex diuerſitate librorū omnium conprobatur ad grecā originē. unde
& ipsi translata nondenegant uoluisse reuocare quibos si displiceat fontis undipu
nctimi. cenosos riuiulos bibunt & diligenteriam quia uium saluas & concarum ju
gitas norunt inscripturis legendis abici. vit. sintq; In hac ratione resimplices. &
xpi uerba existiment rusticana in quibus pertanta iam sc̄la tantorum ingen
ia sudauerunt utrationem uerbi uniuscūusq; magis opinatisunt quanex
presserint. Apostolum arguant imperitia eis qui ob multas lateras in
sanire dicitur. sc̄ote cum ita legeris rugare fontem & libertatem br
sum seminarium timere rixarum. ac meum sifiri potest os digno
uelle comprimere. nemide am dicere quae alii facere non erubescunt.

Rodo quid anobis libere dictum ea namquid in luctibus idolace lucta de
scripti. Num quid inter epulas xpianas uirginalibus oculis baccharum
satirrurum q; conplexus unquam amarior sermo pulsant. Numquid ex mēdias
diuites fieri dolimus. Numquid reprehendi hereditarias sepulcras. Num mi
ser locutus. quod uirgines sepius deberent cum malieribus ēē quam cum masculis
totius oculos orbis offendit. cunctorum dignis notor. Oulti platicati sunt super
capillos copias mei quod erunt megratis. & factus sum ei imprabolum & stupatas aliquas
dem copie dicturum. Verum ne flaskus denobis rideat amphora coepit nistri cur
rente nota cur erētus est. Reueremur ad nos bipedes asellos & in eorum uirem
buco magis quam cithara concrepamus illi legant spegaudentes temporis seruen
tes. Nos legamus spegaudentes dñō seruentes. Illi aduersus p̄trū accusationem om
nino non putent recipiendū; nos legamus aduersus p̄trū xūssationem nere
cipiēt nisi sub duobus aut tribus testibus. Peccantes autem coram omnibus. que.
Illi placeat humanus sermo & omni acceptione dignus. Nos uitem grecis id ē
apostolo qui grece locutus est erramus. fidelissimo & omni acceptione dignus. Ad
extremum illi gaudevit gallicis cingulis. nos soluti sum culis & in saluatoris mīste
riū præparatis. Zacharie asellus ille delectat qui postquam dñō terga prebus coqu
etie consonare p̄ como. beatus quis emittit secus omnem aquā ubi bos & asinus calcant. —